

noget bestemt Svar herpaa, thi den ærede Minister er uforberedt paa mit Spørgsmaal; men jeg gjør det Bøste, at jeg, hvis jeg skulde forblive i den nye Rigsdag, som snart kan ventes at skulle vælges, hvad jeg igrøbt neppe troer, skal ved en senere Leilighed, hvis der ikke imedens skulde stee Noget fra Regjerings Side, bringe denne Sag paa Bane med større Udførlighed, end det af forskjellige Grunde har været mig muligt idag.

Thalbitzer: Der er et Punkt, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede den høitærede Kultusministers Opmærksomhed, det er nemlig Post 3 under Sorø Academies Skovvæsen, „Indtægt af Høstet og Tørvemoser“. Jeg har lagt Mærke til, at denne Indtægt saagodtsom ikke er forøget i de senere Aar, og det er Noget, jeg har undret mig over. Der blev nemlig i Aaret 1858 efter den daværende Kultusministers Forlangende nedsat en Commission for at tage under Overveielse flere Spørgsmaal, vedkommende Sorø Academies Vandafledning og Engopdyrking. Denne Commission, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, bestod af 8 Medlemmer; foruden Godsinspectoren bestod den af Sorø Academies Forstinspecteur, en af vore første Vandbygningsteknikere, en Landinspecteur og flere praktiske Landmænd. Der var opstaaet Dissens mellem Bestyrerne af denne Green af Academiets Sager, hvilket foranledigede, at Commissionen blev nedsat. Det, vi i Særbesleshed beskæftigede os med, var en meget bethdelig Engstrækning, nemlig den saakaldte Flommeeng; jeg erindrer ikke i Dieblicket Størrelsen af dens Areal, men det var over 100, maaskee 150 Tdr. Land. Det var vor Opgave at afgive Betænkning, om denne Eng kunde forbedres, thi efter de Oplysninger, vi fik om den, gav den kun et meget daarligt Udbytte. Høet, der blev solgt paa Roden, var af en saa daarlig Besskaffenhed, at det ved de aarlige Auctioner over Høstetten i denne store Egn kun indbragte 5 Mk. pr. Tønde Land. Commissionen kom til det Re-

sultat, at Engen meget godt og maaskee meget hurtigt kunde forbedres og give en langt bethdeligere Indtægt. Ved at undersøge den, fandt man et meget mergelholdigt Underlag, og naar man gravede en Canal igjennem den, vilde derved al Surheden kunne forlade den, og tilslige kunde Søen, der ligger paa den anden Side af Veien, bruges til at overrisle den. De 7 Medlemmer af Commissionen vare aldeles enige om at anbefale denne Forbedring, og Bekostningerne til Engens Opdyrking og de andre Foranstaltninger, der skulde foretages, bleve anslaaede til i det Høieste 5000 Rd.; men der var et Medlem, som dissentierede, nemlig den daværende Godsinspecteur. Han sagde, at det var unyttigt Arbejde, og vilde ikke slutte sig til de øvrige Medlemmer, hvorimod de 7 som sagt anbefalede Sagen paa det Bedste til Ministeriets Overveielse. I den Betænkning, der blev afgivet af hele Commissionen, blev Godsinspectorens dissentierende Bortimfremsat. Det var meget kort, saa at der ikke var Noget at svare derpaa, han sagde blot, at det var hans Anskuelse, at det hele Foretagende ikke vilde være til nogen Gavn; men jeg formoder næsten, at han senere har givet en privat Indberetning om Forholdet til Ministeriet, siden ingen af de senere Ministre, saavidt jeg veed, har villet gaae ind paa dette Forslag fra Commissionen. Jeg tillod mig i Sessjonen 1860—61 at henlede den daværende ærede Kultusministers Opmærksomhed paa denne Sag, og han udtalte, at han, skjøndt han nylig var kommen ind i Ministeriet, allerede tildeels kjendte Sagen; han lovede, at han vilde tage den under Overveielse, og haabede ogsaa, at en Forbedring i dette Forhold skulde kunne indføres; men han vedblev ikke lang Tid at være Minister, og fra den Tid af og til nu har der været saa mange vigtige og alvorlige Ting for Regjeringen at tænke paa, at der ikke har været Anledning til at omtale denne Sag. Hvad der nu foranlediger mig til atter at bringe denne Sag paa Bane, er for det Første, at jeg seer, at Indtægterne paa denne Post ikke ere